

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)
27. juni 1996 *

I sag C-240/95,

angående en anmodning, som Cour d'appel de Metz (Frankrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod

Rémy Schmit

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende EF-traktatens artikel 30,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, D.A.O. Edward, og dommerne J.-P. Puissochet, C. Gulmann, P. Jann og M. Wathelet (refererende dommer),

generaladvokat: M.B. Elmer
justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett,

* Processprog: fransk.

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

- Rémy Schmit ved advokat Jean-Claude Fourgoux, Paris

- den franske regering ved secrétaire des affaires étrangères Claude Chavance, Udenrigsministeriets Direction des affaires juridiques, og secrétaire adjoint des affaires étrangères Romain Nadal, Udenrigsministeriet, som befuldmægtigede

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Hendrik van Lier og Jean-Francis Pasquier, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der i retsmødet den 15. februar 1996 er afgivet mundtlige indlæg af Robert Vergobbio og Salvatore La Mancusa, der er civile parter i hovedsagen, af Rémy Schmit ved Jean-Claude Fourgoux, af den franske regering ved sous-directeur Catherine de Salins, og chargé de mission Frédéric Pascal, begge Udenrigsministeriets Direction des affaires juridiques, som befuldmægtigede, og af Kommissionen ved Jean-Francis Pasquier,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 28. marts 1996,

afsagt følgende

Dom

- 1 Ved dom af 31. maj 1995, indgået til Domstolen den 7. juli 1995, har Cour d'appel de Metz i henhold til EF-traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende traktatens artikel 30.
- 2 Spørgsmålet er blevet rejst under en straffesag mod Rémy Schmit, der er direktør i et selskab med hjemsted i Yutz (Frankrig), der driver virksomhed med import og eksport af personbiler og salg af brugte personbiler. Rémy Schmit er tiltalt for at have overtrådt de franske regler om modelår for automobiler, som blev indført ved dekret nr. 78-993 af 4. oktober 1978, udstedt til gennemførelse, for så vidt angår automobiler, af lov af 1. august 1905 om svigagtige forhold og forfalskninger vedrørende varer og tjenesteydelser (JORF af 6.10.1978, s. 3491, herefter »dekretet«), og ved gennemførelsesbekendtgørelsen af 2. maj 1979 (JORF af 16.5.1979, s. 1144, herefter »bekendtgørelsen«).
- 3 Enhver producent eller importør af automobiler skal, inden markedsføringen af disse, tilsende den franske transportminister en detaljeret beskrivelse af de modeller, som han påtænker at bringe på markedet for et bestemt år (bekendtgørelsens artikel 1), samt det serienummer, fra og med hvilket køretøjerne vil blive fremstillet i overensstemmelse med modellen for det nye år (bekendtgørelsens artikel 2).
- 4 Ethvert motorkøretøj, der svarer til den model, hvis egenskaber er fastlagt af producenten for et bestemt år, betegnes med dette års modelårgang, der benævnes »modelåret« (dekretets artikel 2), forudsat at det er blevet solgt til brugeren efter den 30. juni i det foregående kalenderår (bekendtgørelsens artikel 5).

- 5 For køretøjer, der solgt mellem den 1. juli og den 31. december i året »n«, anvendes således den anticiperede årgangsbetegnelse »n + 1«. På dette punkt adskiller den franske ordning sig fra de gældende ordninger i de fleste andre medlemsstater, der generelt anvender det kalenderår, hvor køretøjet sælges, eller datoen for den første indregistrering.
- 6 Modelårgangen skal være anført på salgsbetegnelsen, bestillings- og leveringsdokumenterne, fakturaerne, salgsbekræftelserne, og de øvrige salgsdokumenter vedrørende ethvert køretøj, der sælges i Frankrig (dekretets artikel 5). Anvendelsen — uanset form — af enhver betegnelse, ethvert symbol, et fantasinavn, enhver form for præsentation eller mærkning, udstillings-, salgs- eller reklamefremgangsmåde, der kan vildlede køberen med hensyn til modelårgangen, er forbudt (dekretets artikel 7).
- 7 Rémy Schmit er tiltalt for bevidst at have undladt at nævne modelårgangen på fakturaer og for at have tildelt køretøjer et forkert modelår. Han skal således have solgt en Renault 25 GTD Beverly, der blev taget i brug i Luxembourg den 13. august 1991 som årgang 1992, skønt den ifølge producentens dokumentation hører til modelår 1991. Tjenestemænd fra tilsynsmyndigheden har ligeledes konstateret, at Schmit i forretningslokalet som modelårgang 1992 udstillede et køretøj — en Volkswagen »Corrado« — der var indregistreret for første gang i udlandet den 5. juli 1991. Det fremgår af forelæggelsesdommen, at den regionale tilsynsmyndighed i indberetningen har anført, at Schmit uden tvivl var klar over, at køretøjet var modelårgang 1991. Myndigheden har dernæst fremhævet, at Rémy Schmit som automobilforhandler ikke kunne være uvidende om, at årgangen skifter hvert år den 1. juli i Frankrig og den 1. januar i udlandet.
- 8 Rémy Schmit, der ikke bestrider de faktiske forhold, han er tiltalt for, har anført, at de nationale bestemmelser er i strid med EF-traktatens artikel 30 og 36, når de franske myndigheder fortolker ovennævnte dekret og bekendtgørelse på en sådan måde, at benyttelsen af den anticiperede årgangsbetegnelse er forbeholdt køretøjer, der markedsføres i Frankrig af autoriserede forhandlere. Bestemmelserne hæmmer således parallelimporten og bidrager dermed til en opdeling af markederne.

- 9 På baggrund af disse faktiske og retlige elementer har Cour d'appel de Metz besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er artikel 30 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab til hinder for nationale bestemmelser om bilers årgang, som ifølge myndighederne i en medlemsstat og de erhvervsdrivende i denne medlemsstat indebærer, at i et tilfælde, hvor to biler af samme model af et mærke er bragt på markedet på samme tidspunkt efter den 1. juli, er der ret til at udbyde den ene med angivelse af det følgende år som årgang, mens den anden, der er fremstillet i en anden medlemsstat og indført ved parallelimport, ikke må udbydes med denne angivelse?«

- 10 Indledningsvis bemærkes for det første, at stedet, hvor de pågældende køretøjer er fremstillet, ikke har nogen betydning. I forhold til artikel 30 udgør et køretøj, der er fremstillet på det nationale område, eksporteret og derefter på ny indført ved parallelimport, en importeret vare på samme måde som et køretøj, der er fremstillet i en anden medlemsstat og derefter direkte indført til det nationale område.
- 11 Dernæst skal det præciseres, at benyttelsen ved den antciperede årgangsbetegnelse er forbeholdt køretøjer, der sælges efter den 1. juli.
- 12 Endelig bemærkes, at da der ikke er truffet harmoniseringsforanstaltninger vedrørende automobilers årgangsbetegnelse, skal det forelagte spørgsmål udelukkende behandles efter traktatens artikel 30 ff.
- 13 Den franske regering har gjort gældende, at de pågældende bestemmelser finder anvendelse uden forskel på køretøjer, der er fremstillet i Frankrig, og køretøjer, der er fremstillet i andre medlemsstater. Regeringen har navnlig henvist til dom, afsagt

af Tribunal de grande instance de Paris den 15. marts 1995, hvoraf følger, at de pågældende bestemmelser »på ingen måde kan fortolkes således, at hensigten er, at alene køretøjer, der er fremstillet og solgt i Frankrig af franske autoriserede forhandlere, kan få tildelt det følgende års årgang, og at de udelukker dette for så vidt angår køretøjer med samme egenskaber, der er solgt i udlandet. ... Ethvert køretøj, der har tilsvarende egenskaber som de køretøjer, der i henhold til de franske bestemmelser allerede fra den 1. juli i et kalenderår kan tildeles det følgende kalenderårs årgang, er, såfremt det videresælges i Frankrig, omfattet af de samme betingelser vedrørende årgang, uanset hvor det er erhvervet«.

- 14 Da rækkevidden af nationale, administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser skal bedømmes under hensyntagen til de nationale domstoles fortolkning af dem (dom af 16.12.1992, forenede sager C-132/91, C-138/91 og C-139/91, Katsikas m.fl., Sml. I, s. 6577, præmis 39, og af 8.6.1994, sag C-382/92, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige, Sml. I, s. 2435, præmis 36), begrænser den pågældende lovgivning efter den franske regerings opfattelse ikke direkte eller indirekte, aktuelt eller potentielt handelen mellem medlemsstaterne.
- 15 Denne argumentation kan ikke tiltrædes.
- 16 Det bemærkes, at en henvisning til en enkelt afgørelse ikke er tilstrækkelig til at betragte en sådan fortolkning som fast. Dernæst bemærkes, at selv om de pågældende bestemmelser, således som Tribunal de grande instance de Paris udtaler, »på ingen måde kan fortolkes således, at hensigten er, at alene køretøjer, der er fremstillet og solgt i Frankrig af franske autoriserede forhandlere, kan få tildelt det følgende års årgang, og at de udelukker dette for så vidt angår køretøjer med samme egenskaber, der er solgt i udlandet«, må det dog konstateres, at de medfører, at parallelimporterede køretøjer i praksis ikke kan anses for at opfylde de krav, der stilles heri for at kunne betegnes med den anticiperede årgang.
- 17 Disse bestemmelser indvirker nemlig ikke på samme måde på markedsføringen af på den ene side køretøjer, der er fremstillet i Frankrig for det nationale marked,

eller køretøjer, der indføres af autoriserede forhandlere, og på den anden side køretøjer, som indføres eller genindføres ved parallelimport.

- 18 Som det er anført ovenfor i præmis 3, 4 og 5, kan alene køretøjer, der har de egenskaber, som producenten eller importøren har meddelt administrationen, og som er forsynet med et nummer, der indgår i en under de samme betingelser meddelt serie, tildeles en anticiperet årgangsbetegnelse. Da denne tildeling afhænger af erklæringer, som kun kan afgives af producenten eller af en officiel importør, følger det heraf, at den faktisk er udelukket for så vidt angår køretøjer, som indføres eller genindføres ved parallelimport. Sådanne køretøjer skal i praksis markedsføres under den årgangsbetegnelse, der anvendes i den medlemsstat, hvorfra de er importeret, og som i almindelighed er enten det kalenderår, hvor salget finder sted, eller datoen for den første indregistrering.
- 19 Det følger heraf, at den pågældende lovgivning kan hæmme salget af de pågældende køretøjer, for så vidt de — selv om de er af samme model som de øvrige — udbydes med en ældre årgangsbetegnelse og derved har en lavere værdi ved videre salg eller en lavere forsikringsværdi i tilfælde af skade.
- 20 Det fremgår i øvrigt af sagens akter, at visse franske producenter og autoriserede forhandlere har anvendt denne forskellige behandling som reklameargument for at tilskynde forbrugerne til at erhverve køretøjer, der markedsføres i deres salgsorganisation.
- 21 Det fremgår således af sagen, at en sammenslutning af autoriserede forhandlere i 1994 lancerede en reklamekampagne i Frankrig, hvorefter et køretøj, købt i Frankrig hos et medlem af sammenslutningen efter den 1. juli, var fra »modelåret 95«, hvorimod samme køretøj, hvis det var købt uden for Frankrig, stadig var af årgang 1994. På samme måde har en bilproducent ført en reklamekampagne ved hjælp af plakater, der viser to nye identiske køretøjer med et toldskilt imellem, og som har følgende tekst: »... men allerede et år imellem dem«.

- 22 Det følger i det hele af det anførte, at bestemmelser, som de, denne sag drejer sig om, medfører hindringer for importen (jf. dom af 11.7.1974, sag 8/74, Dassonville, Sml. s. 837).
- 23 Den franske regering har imidlertid anført, at formålet med de pågældende bestemmelser er at sikre redelig handlemåde i forholdet mellem køber og sælger af et køretøj. Formålet er nemlig at gøre det muligt for kunden at identificere køretøjet ved hjælp af de karakteristika, der er anført i meddelelsen til transportministeren.
- 24 Det er i denne sammenhæng tilstrækkeligt at konstatere, at bestemmelser som de, denne sag drejer sig om, ikke er egnet til at opfylde de hævdede hensyn til beskyttelse af forbrugerne eller redelig handelsskik.
- 25 Bortset fra at de pågældende bestemmelser kun stiller krav om, at transportministeren tilstilles en beskrivelse af modellen, uden tillige at foreskrive, at de oplysninger, der er indeholdt i beskrivelserne, skal stilles til rådighed for forbrugerne, kan den i bestemmelserne indeholdte modelårgangsordning kun give forbrugeren meget få oplysninger. For det første kan den ikke anvendes til at fastslå forskellene i køretøjernes karakteristika på grundlag af deres modelårgang, da to køretøjer af samme model, der sælges i løbet af andet halvår af et kalenderår, kan være betegnet med forskellig årgang, og omvendt kan to køretøjer af forskellig model, der sælges i løbet af første halvår, være betegnet med samme årgang. For det andet giver ordningen ikke forbrugeren nogen garanti for så vidt angår datoen for fremstillingen af køretøjet, fordi den ikke forhindrer producenten i at anvende en ny årgangsbetegnelse ved markedsføringen af et køretøj, som praktisk talt ikke er undergået ændringer fra det ene år til det andet, eller omvendt at ændre en model i løbet af året. Forbrugeren kan således i realiteten ikke være sikker på, at to køretøjer af forskellig årgang har forskellige karakteristika, eller at to køretøjer af samme model og samme årgang er ens i fremstillingsteknisk henseende.

- 26 På baggrund af det anførte må det forelagte spørgsmål besvares med, at traktatens artikel 30 er til hinder for nationale bestemmelser om bilers årgang, som fører til, at myndighederne og de erhvervsdrivende i den pågældende medlemsstat er af den opfattelse, at når to køretøjer af samme model af et mærke sælges i medlemsstaten efter den 30. juni, er det alene forbudt at udbyde det parallelimporterede køretøj med det følgende år som modelårgang.

Sagens omkostninger

- 27 De udgifter, der er afholdt af franske regering og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af Cour d'appel de Metz ved dom af 31. maj 1995, for ret:

EF-traktatens artikel 30 er til hinder for nationale bestemmelser om bilers årgang, som fører til, at myndighederne og de erhvervsdrivende i den pågældende medlemsstat er af den opfattelse, at når to køretøjer af samme model af

SCHMIT

et mærke sælges i medlemsstaten efter den 30. juni, er det alene forbudt at udbyde det parallelimporterede køretøj med det følgende år som modelårgang.

Edward

Puissochet

Gulmann

Jann

Wathelet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 27. juni 1996.

R. Grass

D.A.O. Edward

Justitssekretær

Formand for Femte Afdeling